

ledning til at paabyrde Staten eller Statens Hartkorn det, saa er der derved og til slet Intet at gjøre et meget stort Spring. Thi for det Første er det jo allerede af den ærede Ministers Oplysninger klart fremgaaet, at vedkommende Amter have taget Deel i denne Byrde paa en meget ulig Maade, og at navnlig en enkelt Amtsraadskreds i et Amt, nemlig Assens Amtsraadskreds, skulde i denne Henseende have et Beløb tilgode af 20—30,000 Rd., hvilket dog ingenlunde er et ganske ringe Beløb. Det er nu med Hensyn til Fordelingen mellem de paagjældende Amter, men der er jo dernæst Fordelingen mellem de paagjældende Communer i Amtene, hvor Uligheden kan være langt mere fremtrædende, end mellem de paagjældende Amter indbyrdes, og endnu endelig mellem de enkelte Beboere i en Commune; thi det er jo bekendt, at under saadanne Omstændigheder har man ikke Leilighed til at undersøge, om Enhver har gjort sine Afgifter efter sine Tønder Hartkorn; man tager vedkommende Mand efter hans Hesteantal, og har en Mand med een Td. Hartkorn eet Par Heste, kommer han ligesaagodt med, som den, der har tre à fire Tønder Hartkorn, men kun to Heste. Det er derfor min Opfattelse af denne Sag, at selv om man ved Undersøgelsen af det hele Spørgsmaal vilde komme til at indrømme den høitærede Minister, at der ikke er Anledning til at gaae videre end at søge en Fordeling af Byrden paa de paagjældende Amter, kunde der dog være Grund til at hjælpe de overbebyrdede Amter og hjælpe den enkelte Overbebyrdede, og der maatte i saa Fald jo udkomme en Fordelingslov, der naturligviis isølge sit Princip ogsaa blev en Erstatningslov. Jeg skal ikke udtale mig bestemt mod en saadan Ordning af dette Forhold; thi jeg har med Hensyn til den langt større Sag, Erstatningsagen, ogsaa været af den Ansigtspunkt, at Amtene, naar de ikke hvede enten Kjørseler eller Varer udover et vist ringe Quantum, i Grunden slet ingen Erstatning burde have, men at Byrden burde have været fordeelt iblandt dem ved en Fordelingslov, og jeg troer, at dersom man havde fulgt dette Princip, vilde man bedre være kommet til Bunds i Erstatningsagen,

end man nu er kommen, thi saa vilde Naboeer og Gjenboere have passet nok saa godt paa hinanden, og man kunde saa have kommet de Strækninger bedre til Hjælp, som have været i ganske særlig Grad overbebyrdede. Forsaa vidt dette har været min Grundbetragtning i den egentlige Krigsstaadeerstatningsag, kan jeg heller ikke staae ganske fremmed for den høitærede Ministers Betragtning, men jeg troer, at selv om den skulde vise sig at kunne tilfredsstille, maatte vi dog nødvendig have en Fordelingslov; hvad enten det nu bliver en Erstatningslov eller en Fordelingslov, saa troer jeg ikke, man kan lade dette Spørgsmaal ligge hen uberørt, men maa gjøre Noget for at tilfredsstille et, som det forekommer mig, billigt Krav paa Opgjørelse af denne Sag, som har ventet paa at blive tilfredsstillet i meget lang Tid. — Dette skal forøvrigt ikke være nogen Bebreidelse mod den høitærede Minister — og jeg troer efter den høitærede Ministers Udtalelse, at Thinget og han meget let vilde kunne komme til Enighed om dette Punkt.

N. Jensen: Den høitærede Minister hvtrede i een af sine foregaaende Bemærkninger, at det vilde være klart for Enhver, at de enkelte Afgiftsjørende, og navnlig de, som vare trykkede haardest af denne Forpligtelse, ikke vilde blive vederlagte for de Udgifter, de havde præsteret, med et Beløb som det, der kunde være Tale om at hde dem, og heri kan jeg naturligviis være fuldstændig enig med den høitærede Minister, men han bør paa den anden Side indrømme mig, at de vilde være bedre tjente med at faae Noget end aldeles Intet, og dette kan saaledes ikke være nogen Grund til, at der ikke fremkommer et saadant Lovforslag. Det kunde tværtimod være en Grund til, om muligt, at forhøje de Satser, som Ministeren har tænkt sig for saadanne Byrder, men dette skal jeg aldeles ikke indlade mig paa, da det er et Spørgsmaal, som ikke ligger for. — For at der ikke skal kunne opstaae nogen Misforstaaelse, maa jeg dog bringe i den høitærede Ministers Erindring, at han ikke i Landsthinget udtalte sig saa afgjørende om, at der kun kunde være Tale om at ligne en saadan Erstatning paa Hartkornsbrugerne, som han mener